

Pau Sif ha escrit aquest [poema satíric](#), més o menys anafòric, sobre la multinacional de mobles sueca, prenent com a model el poema «Propietats de la pena», de Vicent Andrés Estellés. El saludable atreviment de Sif ben bé podria funcionar aquests dies ser com a anàfora psíquica d'un [poble desmoblat](#).

*Apuntaràs el preu d'un moble,
i tindràs el preu del teu moble,
i el voldràs, per a sempre el moble,
i patiràs, no el muntaràs,
i aniràs sempre a genollons,
et sobrarà sempre una peça.
I tindràs fam i tindràs set,
no podràs muntar el moble
i seguiràs tota la nit
mentre dormen les teues gents,
i tu sols estaràs despert,
i tu estaràs despert per tots.
No t'han parit per a dormir:
et pariren per a muntar
en la llarga nit el teu moble.*

Podeu [llegir ací](#) tot el poema

Button

Button

«No compre muebles en Ikea», de [The Costa Killers](#)